

JESÚS ACULL ALS ESTRANGERS

Benvolguts diocesans

En la religió jueva, tot aquell que no pertanyia al poble triat era tingut per un pagà i era exclòs de la salvació. En la interpretació més extrema, es considerava als gentils com a “fills de les tenebres”. Alguns rabins més liberals, com Hillel, acceptaven com a màxim que els estrangers es fessin “prosèlits”, unint-se a la comunitat del poble d’Israel.

En aquest tema, també Jesús va trencar amb els motlles de la societat del seu temps, acostant-se als estrangers i acollint-los. Els estrangers no són exclosos de l’acolliment que Jesús brinda als malalts, als marginats, a la gent senzilla o als fiets.

Entre les persones a les quals Jesús cura hi ha diversos estrangers: un home samarità, purificat de la lepra (cf. Lc 17, 11-19); un home de la Decàpolis, de qui Jesús expulsa una multitud de dimonis (cf. Mc 6, 1-13); una al·lota fenícia, curada de la seva malaltia a causa de la seva mare (Mc 7, 24-31) i el criat d’un centurió romà de Cafarnaüm (Lc 7, 1-10). La seva actitud d’acolliment i curació dels pagans pot considerar-se un gest profètic. Encara que la seva missió es va centrar en Israel, Jesús respon positivament a la seva fe i obre el seu accés al regne de Déu.

Hi ha una sentència de Jesús, que degué sonar molt dura en l’ambient de la seva època. Enfront d’aquells jueus que estaven molt segurs de la seva salvació per ser membres d’una raça, diu: “us dic que vindran molts d’orient i d’occident i s’asseuran a la taula amb Abraham, Isaac i Jacob en el regne dels cels, mentre que els fills del regne seran tirats fora a les tenebres, on hi haurà el plor i grinyolar de dents” (Mt 8, 11-12). Jesús anuncia amb aquestes paraules que els pobles pagans s’asseuran en el regne de Déu al costat dels pares d’Israel. Més encara, els pagans ocuparan el lloc reservat als fills d’Israel. També la paràbola del bon samarità resulta un desafiament per a la mentalitat estreta de molts jueus, perquè els samaritans eren considerats mestissos i apostates (cf. Lc 10, 30-37). Jesús presenta com a model de conducta a un samarità generós que es commou davant la desgracia del proïsme.

Sant Pau adverteix amb claredat que Jesucrist ha derrocat els murs que construïm els homes (cf. Ef 2, 14) i diu que per Crist Jesús “ja no hi ha jueu ni grec” (Gal 3, 28). Si volem ser l’Església de Jesús no hem de tancar les portes a ningú. Tots els homes tenen dret a gaudir de la salvació de Déu. El Papa Francesc escriu:

“M’agradaria dir a aquells que se senten lluny de Déu i de l’Església, als quals són temorosos o als indiferents:

El Senyor també et crida a formar part del seu poble i ho fa amb gran respecte i amor!” (EG 113).